

[Udenrigsministeren]

Sikkerhedsråd, og det er det givne grundlag. De sanktioner, som vi deltager i i forhold til det tidligere Jugoslavien, er vedtaget af Sikkerhedsrådet. Det er en forpligtelse, vi har. Vi kan have den diskussion, vi har haft her om hensigtsmæssigheden af fortsatte sanktioner på nuværende tidspunkt, men udgangspunktet er, at det er vedtaget i Sikkerhedsrådet og derfor gælder, indtil Sikkerhedsrådet beslutter noget andet. Og der er ingen signaler om, at Sikkerhedsrådet har i sinde at ændre ved de sanktioner, som nu er gældende i forhold til serberne. Det er der gode grunde til, herunder, som det også er blevet fremhævet af fru Ritt Bjerregaard, hensynet til situationen i Kosovo.

Til afslutning vil jeg atter engang takke ordførerne for en god debat. Det er, har jeg overbevist mig selv om, meget længe siden, at Folketinget har haft en sådan egentlig FN-debat. Det er jo i sig selv et meget godt udtryk for, at FN, problemerne omkring FN, diskussionen om FN's muligheder, har fået en helt anden central betydning i den øjeblikkelige situation end før. Vi har en stærk forpligtelse i Danmark til at følge den linje, som vi har fulgt i mange år, og være et af de lande, der mest helhjertet og konsekvent bakker op om FN's bestræbelser for at kunne udfylde sin vigtige rolle.

Ministeren for udviklingsbistand (Helle Degn):

Ligesom udenrigsministeren glæder jeg mig over den grundlæggende enighed, som omkranser denne debat om vores forhold til FN-medlemskabet. Mange ordførere har faktisk givet et meget præcist tidsbillede af magtforholdene i og omkring FN.

Danmark ønsker sig en høj FN-profil. Netop derfor også regeringens reformiver og ønske om at stille forslag til en aktiv deltagelse i denne omstilling af FN-strukturen og systemet.

Danmark ønsker sig en høj FN-profil, selv om det, som hr. Ahlmann-Ohlson var inde på, engang imellem også medfører oplevelsen af tragiske hændelser som i de seneste dage, hvor FN-medarbejdere eller frivillige chauffører har sat deres liv på spil. Vi skylder også dem at fortsætte det arbejde, som også de kæmpede for.

Den konservative ordfører rejser diskussionen om forholdet mellem den multilaterale og den bilaterale bistand. Regeringen agter at vi-

dereføre den ligelige fordeling, men inden for den multilaterale ramme skal vi nok nuancere vores indsats. Det vender vi tilbage til under den bistandspolitiske debat, vi skal have her til foråret.

Diskussionen om fordelingen af flygtninge og en indsats på stedet indgår i det, som regeringen netop arbejder med. Det gælder også støtte til UNHCR i dets bestræbelser på at finde lokale løsninger.

Den konservative ordfører var inde på ønsket om en øget parlamentarisk kontrol med Danida. Her vil jeg sige til den konservative ordfører, at det kunne man jo have sat ind på, da man havde magten til det i 10 år. Denne regering har sat en minister med ministeransvar over for Folketinget ind på at løse en del af denne opgave. Alle bevillinger til multilaterale aktiviteter over 8 mio. kr. skal godkendes hver gang i Folketingets Finansudvalg, og for den bilaterale del skal Finansudvalget også godkende hver eneste aktivitet for alt, hvad der ligger over 20 mio. kr. Vi har en Ulandsstyrelse, og vi har debatter hvert år i Folketinget om den rullende 5-års-plan og dertil – håber jeg – selvfølgelig også en stadig vågen offentlig debat, som også jeg selv gerne bidrager til.

I diskussionen om landevalgsprocessen blev der for nogle år siden indgået forlig om, hvordan det skulle finde sted. Folketingets Udenrigsudvalg laver en indstilling, og ministeren beslutter. Også den enighed, man i 1989 opnåede om det, agter jeg naturligvis at videreføre.

Vi havde en lang Kina/Tibet-debat, og fru Annette Just spurgte, om der var mulighed for, at udviklingsministeren kunne rejse en tur til Tibet. Jeg tror desværre ikke, at regeringen nogen sinde får en sådan invitation, så derfor er det nok helt udelukket. Men det, vi gjorde som regering, var at tage initiativ til et EF-trojkabsøg i Tibet, og det afstedkom jo også ganske mange vanskeligheder.

Om vi kan lave bistand i Tibet, spurgte hr. Peter Duetoft. Heller ikke det tror jeg vi nogen sinde får en invitation til.

Fru Hanne Severinsen vil jeg gerne takke for de venlige bemærkninger vedrørende det nordiske FN-projekt. Regeringen vil øge presset for at få sat reformprocessen i gang også i forbindelse med denne årlige forhandling.

Fremskridtspartiets fru Annette Just var inde på spørgsmålet om, hvad der kan luges ud,